

Jan Strömdahl, Föreningen Västsahara:

Stoppa EU:s planer för Marocko!

Marocko har länge lobbat för att bli mer eller mindre fullvärdig medlem i EU. Redan 1987 lämnades en medlemsansökan in som dock avlogs, eftersom Marocko inte är ett europeiskt land.

Den kungliga afrikanska diktaturen har dock kommit allt närmare det rika europeiska bordet. Man har ett associationsavtal sedan 2000 och stora bidrag, för närvarande cirka 6 miljarder kronor fram till 2013. Sedan ett år tillbaka förhandlar man om ett mycket omfattande avtal inom alla politiska områden som ska leda fram till en ställning som EU:s närmaste och mest favoriserade granne tillsammans med Israel.

Europeiska ledare från Spanien, Portugal och Frankrike prisar Marocko för fantastiska framsteg vad gäller sociala reformer, demokrati, kvinnans ställning, mänskliga rättigheter och så vidare. Det är som om de aldrig hört talas om Västsahara och det allt hårdare förtrycket av det västsahariska folket.

Frankrikes president Nicolas Sarkozy har lanserat idén om en Medelhavsunion av nordafrikanska stater. Det föll inte i så god jord hos Tyskland och andra EU-stater som skulle ställas utanför. Därför har kommissionen beslutat utveckla Barcelonaprocessen till en union för Medelhavet med alla EU-stater och grannarna runt Medelhavet som medlemmar. Sarkozy har också lovat att inom sitt halvår som EU:s ordförande få fram ett beslut om att göra Marocko till EU:s närmaste med avancerad status, ett EU-medlemskap "light".

Marockos intresse av att bli en del av den Europeiska Unionen är lätt att förstå. Man räknar med att det ska ge stora ekonomiska fördelar och starka politiska förbundna. Man räknar med att det i sin tur ska leda till att medlemmarna i EU ska acceptera den marockanska uppfattningen att Västsahara är en del av kungadömet. Marocko har dessutom för länge sedan valt att lämna den Afrikanska Unionen eftersom den erkänner den självständiga Västsahariska republiken.

EU:s uttalade intresse av att få med Marocko på vagnen är att få hjälp med

att stoppa flyktingar och terrorister, men från Frankrikes sida finns särskilda historiska och ekonomiska intressen.

Medlemmarna i det internationella nätverket Western Sahara Resource Watch, WSRW, beslutade i juli att genomföra en kampanj mot EU:s planer. Till att börja med tillskrevs alla europaparlamentariker på sitt eget språk med följande brev, undertecknat av nationella aktivister:

Bäste Europaparlamentariker!

Vi vill höra av oss till dig för att be dig framföra synpunkter till kommissionären för externa förbindelser angående förslaget att bevilja Marocko "avancerad status".

Marocko har ockuperat den större delen av Västsahara sedan 1975. Västsahariska medborgare som motsätter sig ockupationen tvingas leva i skräck och rädsla. Det finns omfattande bevis för tortyr, våldtäkt, godtyckliga fängslanden och förfälskade rättegångar mot västsaharier. Detta har dokumenterats av organisationer som Human Rights Watch, Amnesty International och FN:s kommissionär för mänskliga rättigheter.

Trots detta överväger EU att ytterligare fördjupa sina förbindelser med Marocko. Det är märkligt att en organisation som säger sig hylla de mänskliga rättigheterna, kan göra detta så länge den brutala ockupationen pågår.

Vi vädjar till dig att skriva till kommissionären för externa förbindelser, Benita Ferrero-Waldner, och kräva att EU försvarar sina grundläggande principer och genomför en fullständig kartläggning av de brott mot mänskliga rättigheter som begåtts av de marockanska myndigheterna mot västsahariska medborgare.

Nu hoppas vi att de svenska europaparlamentarikerna följer upp sin linje från behandlingen av fiskeavtalet och går emot planerna på att gynna Marocko så länge den folkrättsvidriga ockupationen pågår.

Det allra bästa svaret till Marocko och de döva sydeuropeerna vore att instämna i det afrikanska erkännandet av Västsahara.

Jan Strömdahl